

chodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze przysługują również zakładom rzemieślniczym wykonującym wymienione w § 1 usługi dla rolnictwa w zakresie następujących rzemiosł:

bednarstwo,
blacharstwo,
ciesielstwo,
dekarstwo,
eiektromechanika,
instalatorstwo sanitarne i ogrzewania,
instalatorstwo elektryczne,
kołodziejstwo,
kowałstwo,
malarstwo,
mechanika maszyn,

mechanika precyzyjna,
murarstwo,
rymarstwo,
stolarstwo w zakresie stolarki budowlanej,
szklarstwo w zakresie szklenia otworów budowlanych,
ślusarstwo,
studniarstwo (kopanie studzien i wykonywanie studzien abisyńskich oraz naprawy studzien),
wulkanizatorstwo,
zduństwo.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1963.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

7

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 grudnia 1963 r.

w sprawie przekazania Sądowi Powiatowemu w Częstochowie rozpoznawania spraw karnych nieletnich oraz prowadzenia rejestrów handlowych i innych dla okręgów Sądów Powiatowych w Lublińcu, Myszkowie i Zawierciu.

Na podstawie art. 6 § 2 i art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360, z 1952 r. Nr 1, poz. 5 i Nr 33, poz. 233, z 1957 r. Nr 31, poz. 133, z 1960 r. Nr 54, poz. 309, z 1962 r. Nr 11, poz. 54 i z 1963 r. Nr 57, poz. 308) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Sądowi Powiatowemu w Częstochowie w województwie katowickim rozpoznawanie spraw karnych dotyczących nieletnich w zakresie właściwości Sądów Powiatowych w Lublińcu, Myszkowie i Zawierciu.

§ 2. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Częstochowie w województwie katowickim prowadzenie rejestrów handlowych i innych, przekazanych ustawami sądom powiatowym, dla okręgów Sądów Powiatowych w Lublińcu, Myszkowie i Zawierciu.

§ 3. Tracą moc:

- 1) § 4 i § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądów Powiatowych w Lublińcu i Zawierciu,
- 2) § 2 pkt 10 i § 4 pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 1956 r. w sprawie utworzenia sądów powiatowych w nowych powiatach (Dz. U. Nr 2, poz. 16).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

8

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 grudnia 1963 r.

w sprawie oznaczania substancji trujących.

Na podstawie art. 3 ust. 7 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o substancjach trujących (Dz. U. Nr 22, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na bezpośrednim opakowaniu substancji trującej, w czasie jej przechowywania, transportu oraz przy wprowadzaniu do obrotu handlowego wewnątrz kraju, należy umieszczać:

- 1) nazwę substancji trującej, a dla mieszanin (wyrobów) nazwy poszczególnych substancji trujących i w miarę możliwości również ich stężenia,
- 2) napis ostrzegawczy,
- 3) znak ostrzegawczy, jeśli chodzi o trucizny, oraz
- 4) napis informujący:

- a) o szczególnych właściwościach substancji niebezpiecznych dla zdrowia lub życia ludzi, jeżeli substancja właściwości takie posiada, albo
- b) o potrzebie zachowania szczególnych środków ostrożności przy stosowaniu substancji, jeżeli jest ona przeznaczona do obrotu handlowego, a niewłaściwe jej stosowanie mogłoby spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi.

2. Oznaczenia określone w ust. 1 powinny być umieszczone na jednej stronie opakowania w miejscu łatwo widocznym i wykonane w sposób czytelny, literami większymi niż inne napisy znajdujące się na opakowaniu. Wysokość znaku ostrzegawczego (ust. 1 pkt 3) powinna być dwa razy większa od liter napisu ostrzegawczego (ust. 1 pkt 2).

3. Jeżeli ze względu na kształt bądź rodzaj opakowania nie można umieścić na nim w sposób trwały i wyraźny oznaczeń określonych w ust. 1, oznaczenia te należy umieścić po jednej stronie płaskiej tabliczki (chorągiewki), wykonanej z trwałego materiału i przytwierdzonej w sposób trwały do opakowania.

4. Jeżeli ze względu na małe rozmiary opakowania nie można na nim umieścić w sposób czytelny wszystkich oznaczeń określonych w ust. 1, należy na opakowaniu umieścić tylko nazwę substancji trującej i napis ostrzegawczy, a pozostałe oznaczenia — na etykiecie wykonanej z mocnego papieru i dołączonej w sposób trwały do opakowania.

§ 2. 1. Nazwę substancji trującej (§ 1 ust. 1 pkt 1) należy podawać w brzmieniu określonym w wykazie ustalonym na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o substancjach trujących (Dz. U. Nr 22, poz. 116).

2. Dla substancji trujących przeznaczonych do ochrony roślin oraz do dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji należy podawać zamiast nazwy chemicznej (ust. 1) międzynarodową nazwę zalecaną, a ponadto nazwę handlową.

3. Oprócz nazwy określonej w ust. 1 można zamieścić na opakowaniu nazwę handlową, z tym że na opakowaniach metanolu wolno jedynie podawać nazwę „Metanol”.

§ 3. 1. Na opakowaniu trucizny należy zamieścić napis ostrzegawczy „Trucizna”, wykonany białymi literami na czarnym tle.

2. Na opakowaniu środka szkodliwego należy zamieścić napis ostrzegawczy „Ostrożnie — środek szkodliwy”, wykonany czerwonymi literami na białym tle.

3. Napis określony w ust. 2 może być pominięty na gaśnicach zawierających czterochlorek węgla.

§ 4. Znakiem ostrzegawczym na opakowaniu trucizny jest rysunek trupiej czaszki ze skrzyżowanymi piszczelami, wykonany w kolorze czarnym na białym tle.

§ 5. 1. Na opakowaniu substancji trującej należy zamieszczać napisy i oznaczenia rysunkowe określone w Polskich Normach dotyczących znaków i oznaczania opakowań.

2. Do czasu ustanowienia Polskich Norm, o których mowa w ust. 1, należy zamieszczać napisy informujące o właściwościach substancji trującej lub potrzebie zachowania środków ostrożności przy jej stosowaniu, a w szczególności:

- 1) „Uwaga — łatwo zapalne” — w odniesieniu do substancji łatwopalnej,

2) „Uwaga — samozapalne” — w odniesieniu do substancji samozapalnej lub mogącej zapalić inną substancję palną.

3) „Uwaga — zawilgocenie grozi wybuchem” bądź napis „Uwaga — chronić przed wodą” — w odniesieniu do substancji reagującej gwałtownie w razie zetknięcia się z wodą,

4) „Uwaga — żrące” — w odniesieniu do substancji żrącej,

5) „Uwaga — pary drażniące” — w odniesieniu do substancji wydzielającej pary drażniące,

6) „Uwaga — nie stosować przy otwartym ogniu” — w odniesieniu do substancji przeznaczonej do obrotu handlowego, która pod wpływem wysokiej temperatury wydziela gazy trujące,

7) „Uwaga — chronić przed światłem” — w odniesieniu do substancji przeznaczonej do obrotu handlowego, która pod wpływem światła może nabyć szczególnych właściwości niebezpiecznych dla życia lub zdrowia ludzi.

3. Napisy informujące (ust. 2) mogą być malowane bezpośrednio na opakowaniu, naklejane w formie nalepki lub dołączane w formie chorągiewki wykonanej z mocnego papieru.

§ 6. Przepisy § 1 ust. 1 i 2 oraz §§ 2—5 stosuje się odpowiednio do oznaczania:

1) opakowań ochronnych, w których są umieszczane bezpośrednio opakowania substancji trujących, oraz

2) opakowań zbiorczych, w których są umieszczane opakowania substancji trujących, z tym że na opakowaniu zbiorczym może być pominięta nazwa substancji trującej.

§ 7. 1. Na bezpośrednich opakowaniach substancji trujących, przeznaczonych do obrotu handlowego wewnątrz kraju, należy umieszczać oprócz oznaczeń określonych w §§ 1—5 również oznaczenia wymagane w myśl przepisów o oznaczaniu towarów. Ponadto na bezpośrednich opakowaniach substancji sprowadzonych z zagranicy na podstawie zezwolenia wydanego zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o substancjach trujących należy podać organ, który wydał zezwolenie, oraz numer zezwolenia.

2. Na opakowaniu mieszanin (wyrobów) zawierających trucizny, a przeznaczonych do dezynfekcji, dezynsekcji lub deratyzacji albo do szerokiego stosowania w innych celach nieprzemysłowych, oprócz oznaczeń określonych w ust. 1, należy zamieścić napis „Artykuł nie podlega ograniczeniom w obrocie przewidzianym dla trucizn”.

§ 8. Jednostki organizacyjne i osoby wprowadzające do obrotu handlowego wewnątrz kraju substancje trujące, jeżeli posiadają zapasy etykiet nie odpowiadających wymaganiom niniejszego rozporządzenia, mogą do czasu wyczerpania tych zapasów, nie dłużej jednak niż w ciągu jednego roku, stosować dotychczasowe etykiety do oznaczania opakowań substancji trujących, pod warunkiem jednak umieszczenia na tych opakowaniach napisów ostrzegawczych i znaków ostrzegawczych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1964 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Sztachelski